

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Пазарджик, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично при закрити врати заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Илиана Г. Димитрова Васева

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
като разгледа докладваното от Илиана Г. Димитрова Васева Търговско дело
№ 20225200900080 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава 39 от Търговския закон - откриване на производство по несъстоятелност.

Образувано по молба на кредитор „Кредит инвест консулт“ ООД – гр. София за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника „Имеа“ ЕООД – гр.Пазарджик,/предишно „Имеа“ ООД/ , с адрес на управлене: ул.“Златица“ № 1 и законен представител А. А. К. /управител/ .

Подалият молбата кредитор се позовава на Договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 22.02.22 г. със „С.С. ГРУП“ ЕАД-гр. София, с който му били прехвърлени всички вземания, подробно индивидуализирани съгласно Приложение №1 и № 2 към договора, които пък цедента бил придобил от своя цедент „Юробанк България“ АД, съгласно договор за цесия от 30.06.2021 г. Твърди, че в предмета на двете цесии били включени всички вземания срещу „Имеа“ ООД, с предишно наименование „Компекс“ ООД, дължими съгласно Договор за банков кредит продукт, Бизнес револвираща линия - Плюс от 26.04.2006 г. /изброяват се по вид и размер/, на обща стойност – 117 865,77 лв., както и тези по Договор за банков кредит продукт „Бизнес кредит“ от 24.06.2005 г. на обща стойност- 36 789,95 лв. и по още два договора за банков кредит, продукт „Бизнес помещения“.

Подалият молбата кредитор твърди, че видно от представените в ТР годишни финансови отчети длъжникът не развива търговска дейност, като показателите за ефективност, рентабилност и финансова автономност намаляват, загубите нарастват и пр.у а дружеството е спряло плащанията си към всички кредитори, не погасява кредитите си, като няма възможност да извършва плащания, а финансовите му затруднения не са временни. Не притежавало и достатъчно имущество, за да покрие задълженията си.

В тази връзка молителят счита, че длъжникът е в състояние на неплатежоспособност, евентуално – свръхзадълженост и прави искане да се открие производство по несъстоятелност на първото или евентуално – на второто от посочените основания, да се определи датата на неплатежоспособността или свръхзадължеността и да се постановят останалите законни последици, произтичащи от това.

Препис от молбата за откриване на производство по несъстоятелност и от приложенията към нея са връчени на дружеството длъжник „Имеа“ ЕООД /промяната в правно-организационната форма е вписана в ТРРЮЛНЦ на 01.07.22 г., когато е вписан и настоящия управител на дружеството А. К./ на 18.10.22 г., чрез законния представител, а на 19.10.22 г. – и чрез процесуалния представител адвокат А. М.. На 07.11.22 г., ден преди насроченото открито съдебно заседание по делото, което е първото с редовно призовани страни, е постъпило писмено становище от длъжника, съдържащо възражения срещу молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Двете основни възражения, които се правят са: че активите на дружеството превишават неговите пасиви и са напълно достатъчни да покрият всичките му задължения и молителят „Кредит инвест консулт“ ООД не е кредитор на „Имеа“ ЕООД.

Първото от възраженията е срещу съществуването на соченото като евентуално основание за откриване на производство по несъстоятелност /свръхзадължеността/, докато с първото всъщност длъжникът генерално се противопоставя на твърдението на молителя, че е титуляр на сочените от него вземания.

Ето защо второто възражение, че молителят не е кредитор с доказани вземания по търговска/и сделка/и следва да бъде разгледано най-напред, доколкото наличието на активна легитимация на кредитора е първото и

задължително условие за уважаване на молбата му по чл. 625 от ТЗ, а липсата ѝ без съмнение е достатъчно основание за постановяване на решение за нейното отхвърляне. В случая няма други присъединили се кредитори по реда и в срока по чл. 629, ал.4 ТЗ.

Съдът прие, че това възражение е своевременно направено, като изложи подробни аргументи за това в първото заседание, в което бе даден ход на делото – на 08.11.22 г. В допълнение следва да се отбележи, че до самия край на първото открито съдебно заседание длъжникът може да прави възражения и доказателствени искания свързани с активната легитимация на кредитора, след което те се преклудират по аргумент от чл. 629, ал.4 ТЗ.

Ето защо искането на длъжника, направено в това заседание, основаващо се на чл. 183 от ГПК и касаещо представянето от страна на инициирания производството кредитор на оригиналите на всички документи, от които той твърди, че черпи своята активна легитимация, беше уважено от съда, а поради непредставянето им и изричното изявление от пълномощника адвокат Т. И., че не желае и няма да представи оригиналите, нито нотариално заверени преписи съдът приложи последиците, визирани в чл. 183 ГПК – постанови изключване от доказателствата по делото на заверените от страната преписи, представени с молбата по чл.625 ТЗ, както и на преписите от документи, представени в с.з. на 07.12.22 г.

Като последица от приложението на чл.183, ал.1, изр. второ от ГПК, следва да се приеме, че по делото липсват доказателства за сключването на договорите за прехвърляне на вземания, от последователното действие на които молителят твърди, че черпи активната си легитимация на кредитор по търговска сделка. Безпредметно е в такъв случай да се обсъжда доводите и възраженията относно съобщаването на цесиите на длъжника и последиците от евентуалното неизвършване на такова, във връзка с приложението на чл. 99, ал.3 и ал.4 от ТЗ. Все пак може се отбележи, че съдебната практика допуска уведомяването на длъжника да стане и с връчване на самата молба по чл. 625 ТЗ, с приложен към нея документ, представляващ съобщение за цесията, а колкото до възражението, че такъв документ липсва, а и съобщението трябва да се направи от стария кредитор, не - от цесионера, пълномощникът на последния се позовава на т. нар. „Потвърждение за сключен договор за прехвърляне на вземания /цесия/, което е издадено от

цедента, „за да послужи пред длъжниците и пред всички трети лица.....с оглед надлежното встъпване в правата на кредитор от страна на цесионера.“ Съдържанието на този документ съответства на писмено потвърждение за цесия, което се изисква от разпоредбата на чл.99,ал.3 ЗЗД, наред със съобщението до длъжника за извършването ѝ. А именно със съобщаването и то, извършено от стария кредитор, законът свързва пораждането на действието на прехвърлянето спрямо третите лица и спрямо самия длъжник.

В практиката на ВКС се приема, че цесионерът може валидно да уведоми длъжника за цесията, с настъпване на последиците по чл. 99 ал.4 ЗЗД, но само ако е бил изрично упълномощен за това от цедента. Факт, който в случая се твърди от новия кредитор, с позоваване на чл.4.1 от договора /договорите за цесия/.

И действително чл. 4 от втория договор за цесия от 22.02.22 г. съдържа упълномощаване на купувача да действа като представител на продавача при уведомяване на длъжниците за прехвърлянето на вземанията. Подобно съдържание има и чл.4.1 от първия договор за цесия от 30.06.21 г. Но дори при изрично упълномощаване на купувача на вземанията да извърши съобщаването на цесия, няма как самата молба за откриване на производство по несъстоятелност, която изхожда от новия кредитор да изпълни ролята на съобщение по чл.99,ал3 и 4 ЗЗД. /Решение № 123/2009 г. на ВКС по т. д. № 12/2009 г./, още повече че в чл. 4.1.2 на първия по ред договор за цесия е предвидено уведомлението до длъжниците да се изпращат по пощата с препоръчано писмо с обрtnа разписка, а в чл. 4.1.1. – да бъдат „във формата на Приложение 7 „образец за уведомление“. Т.е. упълномощаването на купувача да извърши уведомяването от името на и вместо продавача на вземанията е при определени условия, които ако не са спазени, то не могат да настъпят последиците на чл.99, ал.4 ЗЗД, т.е. – прехвърлянето да има действие спрямо длъжниците и спрямо третите лица.

Следователно, дори да се ценят представените в заверени преписи доказателства, те не установяват извършено валидно уведомяване на длъжника „Имеа“ ЕООД нито за първото, нито за второто прехвърляне на вземанията, на които молителят претендира да е титуляр понастоящем. Т. е. възражението, че той няма качеството на кредитор, би било основателно и ако тези документи не бяха изключени от доказателствата по делото.

При описаното по-горе развитие на процеса обаче, потвържденията за извършване на цесиите, както и самите договори и останалите приложения към тях, бяха фактически изключени от доказателствата по делото по реда и на осн. чл.183,ал.1 ГПК, т.е. изправени сме пред липса на каквито и да било доказателства за двете твърдяни поредни прехвърляния на вземанията, възникнали в периода 2005-2008 г. в патримониума на банката-кредитор, респективно - пред хипотезата на недоказана активна легитимация на подалото молбата търговско дружество, което не установи с безспорни доказателства да е титуляр на вземания по търговски сделки срещу сочения длъжник и това е достатъчно основание за отхвърляне на молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Развитите доводи от пълномощника на молителя, че качеството на кредитор се доказва с представеното постановление на ЧСИ за конституирането на „Кредит инвест консулт“ ООД като вискател по изпълнителното дело, образувано по рано по издадения в полза на първоначалния кредитор/банката/ изпълнителен лист, съдът ги намира за неоснователни. На първо място, представено е постановление за възобновяване на изпълнително дело, в мотивите на което се обсъжда единствено отпадането на основаният за неговото спиране, но не и факти и доказателства за настъпване на правоприемство в изпълнителния процес. Независимо от това дали и въз основа на какви доказателства съдебен изпълнител е констатирал частно правоприемство за нуждите на индивидуално принудително изпълнение, неговите действия и актове не се ползват със сила на пресъдено нещо и нямат задължителна сила за съда, разглеждащ молбата за откриване на производство по несъстоятелност. В това производство по повод направеното от длъжника възражение, че молителят не е негов кредитор, последният следва да проведе успешно пълното главно доказване на фактите, от които твърди, че произтича активната му легитимация по молбата по чл.625 ГПК. След като това доказване не бе осъществено успешно, то молбата подлежи на отхвърляне като неоснователна.

В полза на дружеството „Имеа“ ЕООД следва да бъдат присъдени сторените от него разноски във връзка с иницирианото производство по молбата по чл.625 ТЗ, които са: две такси по 15 лв. за подадени от него

частни жалби срещу допуснати от съда предварителни обезпечителни мерки и 9 900 лв. – адвокатско възнаграждение, платено в брой при подписване на договора за правна защита и съдействие, видно приложения на л. 258 от делото договор.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна молбата по чл. 625 ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на търговеца „Имеа“ ЕООД – гр.Пазарджик, ул.“Златица“ № 1, със законен представител А. А. К. /управител/, подадена от „Кредит инвест консулт“ ООД – гр. София.

ОСЪЖДА „Кредит инвест консулт“ ООД – гр. София , ПК 1606, бул.“ Ген. Е. Ив. Тотлебен“ № 87, ет.1 да заплати на „Имеа“ ЕООД – гр.Пазарджик, ул.“Златица“ № 1 разноски да производството пред настоящата инстанция в размер на 9 930 лв.

Решението **подлежи на обжалване** пред Пловдивския апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, на които да се връчи препис от същото.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____